

Arrest

nr. 119 534 van 26 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 maart 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 21 mei 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LIEBAUT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. SEMENIOUK, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 oktober 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische vader.

1.2. Op 29 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 5 april 2013.

Dit is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid gelezen in combinatie met artikel 691er1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 05.10.2012

werd ingediend door:

Naam: H.

Voorna(a)m(en): S.D.

Nationaliteit: Afghaanse

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:3

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen : inkomsten van werkloosheidsvergoedingen van 1090 Euro netto / maand en1 loonfiche van de maand juli 2012 voor een bedrag van 1009,40 Euro, blijkt dat deze inkomsten van de Belg stabiel noch toereikend noch regelmatig zijn, en voldoen aan het in bovenstaande paragraaf bedoelde bedrag. Mede gelet op het feit dat de maandelijkse huurlast van de Belg 1100 Euro bedraagt, rekening houdende met het gegeven dat ook betrokkene in eerste instantie van deze inkomsten zal moeten leven, en tot slot rekening houdende met het feit dat daarbij nog niet de gewone lasten en kosten meegerekend zijn die elk gezin heeft, ligt dit veel te laag om een minimum aan waardigheid aan betrokkene te garanderen tijdens het verblijf in het Rijk. Bijgevolg heeft betrokkene evenmin afdoende aangetoond aan de bovengenoemde vereisten van artikel 40 ter van de wet van 15.12.1980 te hebben voldaan, en wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene.

Deze beslissing is ZONDER een bevel het grondgebied te verlaten: betrokkene heeft nog een verblijfsaanvraag/procedure art 9 ter (medische regularisatie) bij Dienst Vreemdelingenzaken lopende."

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *"doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft."*

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op: *"schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, inzonderheid dat elke bestuurshandeling door wettige motieven moet worden gedragen die zijn op redelijke manier ondersteunen en rechtvaardigen (motiveringsbeginsel), uit de schending van de artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, evenredigheids- en rechtszekerheidsbeginsel, dit alles samengelezen met art. 40ter van de gecoördineerde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en art. 8 EVRM."*

Verzoeker betoogt als volgt in zijn synthesememorie:

"1. Bewust art. 40ter bepaalt dat de vreemdeling bij wie men zich voegt moet beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Verzoeker wenst dus in casu zijn ouders, broers en schoonzussen te vervoegen. Alle samenwonende op hetzelfde adres te (...) (cfr. uittreksel bevolking).

Het samenwonende en dus ook kostendelende gezin kent alvast de volgende bestaansmiddelen :

- J.H. (vader)	Belg	1.132,65 €/maand, thans werkloosheid
- M.A.H. (moeder)	Belg	0.440,63 €/maand, kinderbijslag
- M.H. (broer)		2.030,85 €/maand, bediende garage (...) 0.498,82 €/maand, kinderbijslag
- M.H. (schoonzuster)		0.120,00 €/maand (uitzendarbeid)
- H.H. (broer)		1.512,82 €/maand, automechanicus bij garage (...)
- Z.H. (schoonzuster)	Belg	0.120,00 €/maand (uitzendarbeid)
TOTAAL maandelijks inkomsten, samenwonende en kosten delende gezinsleden		5.855,77 €/maand, waarvan aantoonbaar minstens 3.783,67 € per maand uit arbeid.

Zogezien de familieleden bij wie verzoeker zich wenst te voegen op het adres (...), voorzeker ruimschoots over bestaansmiddelen beschikken die ten minste gelijk zijn aan 120 % van het bedrag als bedoeld in art. 14,§1, 3 van de wet van 26.5.2002.

Geenszins is verzoeker in casu 'ten laste van' de Belgische Staat. Er wordt door de verzoeker aangetoond dat de burger van de Unie die vervoegd wordt én zijn alle onder één dak samenwonende en kosten delende familieleden over de noodzakelijke inkomsten beschikken om in hun behoeften te voorzien zonder daarbij ten laste te vallen van de openbare overheden.

Door de verwerende partij van haar kant werd in die van haar zijde betwiste gesteldheid naar aanleiding van de besluitvorming eertijds ook geen verdere inkomsten én behoefteanalyse uitgevoerd - er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat alvast de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

2. Verzoeker is de zoon van de heer J.H. en mevrouw M.A.H., beide inmiddels Belg, en de broer, resp. schoonbroer van M.H., H.H., Z.H. en M.H., alle ook inmiddels toegelaten tot het verblijf op het grondgebied van meer dan drie maanden en dienovereenkomstig wettelijk verblijvende op hetzelfde adres als verzoeker.

Verzoeker, zonder beroep, wenst dus slechts zijn familie, (thans Belgische) ouders, broers en schoonzussen te vervoegen (cfr. uittreksel bevolkingsregisters stad (...)) waarvan hij actueel volledig van afhankelijk is ter zake 'kost en inwonen'.

Verzoeker heeft zodoende een aantoonbare 'speciale band van afhankelijkheid', om onder meer financiële en huisvestingsredenen, tussen zichzelf, als meerderjarige en zijn familie.

Verzoeker maakte altijd reeds deel uit van het familie- of gezinsleven en dit ook sedert 6 september 2011 op voornoemd adres (arrest Mokrani t. Frankrijk van 15 juli 2003). Aldus hoofdens de verwerende partij een positieve verplichting bestaat om de verzoeker een verblijf op het grondgebied toe te staan in de zin van art. 8 EVRM.

Het middel is gegrond."

2.2. Waar verzoeker de schending van het rechtszekerheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel opwerpt, dient de Raad vast te stellen dat hij nalaat in concreto toe te lichten op welke wijze de bijlage 20 deze beginselen schendt. Het komt de Raad niet toe dit te gaan afleiden uit het betoog van verzoeker.

Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bijlage 20 kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Artikel 40ter, eerste lid juncto artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(…) de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreeerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;”

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

- (...)

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

(...)”

2.5. Kernvaststelling in de bijlage 20 is dat verzoekers Belgische vader een werkloosheidsvergoeding opstrijkt en dat deze inkomsten *“stabiel, noch toereikend, noch regelmatig”* zijn.

2.6. Verzoeker betwist dit als dusdanig niet – hij erkent in zijn synthesesmemorie dat zijn vader *“thans werkloos[...]*” – is, maar betoogt dat hij *“zijn ouders, broers en schoonzussen [wenst] te vervoegen”*, somt de inkomsten van elk van deze familieleden op en besluit hieruit: *“Zogezien de familieleden bij wie verzoeker zich wenst te voegen op het adres (...), voorzeker ruimschoots over bestaansmiddelen beschikken die ten minste gelijk zijn aan 120 % van het bedrag als bedoeld in art. 14, § 1, 3° van de wet van 26.5.2002.”* Verzoeker gaat er hierbij echter aan voorbij dat hij zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag indiende in de hoedanigheid van bloedverwant in neergaande lijn van zijn Belgische vader, zodat overeenkomstig de bepalingen van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet dient te worden aangetoond dat deze laatste over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. De Raad merkt hierbij nog op dat verzoeker aangaande de inkomsten van zijn andere familieleden slechts één loonfiche van zijn broer H.H. overmaakte aan de verwerende partij met vermelding van een bedrag van 309,40 euro, naast een paar rekeninguittreksels van zijn moeder en zijn andere broer, H.M. zonder verdere toelichting of verduidelijking aangaande de reguliere inkomsten van eenieder die overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet in aanmerking kunnen genomen worden. Verzoeker kan niet verwachten dat verwerende partij zelf uit deze gegevens de exacte inkomenssituatie van zijn hele gezin zou

gaan distilleren. Ook in hoofde van verzoeker bestaat de zorgvuldigheidsplicht (RvS 28 april 2008, nr. 182.450) en verzoeker heeft hieraan niet voldaan. Verzoeker kan dit niet rechtzetten door bijkomende stukken toe te voegen aan zijn verzoekschrift en zijn syntheseseminarie aangaande de inkomsten van het gehele gezin en voor het eerst te verduidelijken hoe de situatie in elkaar zit van het “*kostendelende gezin*”. De Raad dient er bovendien op te wijzen dat hij niet kan besluiten tot de onwettigheid van de bijlage 20 op grond van stukken waarover verwerende partij niet beschikte op het moment van het tot stand komen van deze bijlage 20. Alleszins kan de Raad aan de hand van deze stukken verzoekers verblijfssituatie evenmin gaan appreciëren in de plaats van verwerende partij. Overigens toont verzoeker met een loutere opsomming van de inkomsten van de familieleden met wie hij en zijn referentiepersoon onder één dak wonen en van wie één broer blijkens stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift zelf blijkt getrouwd te zijn en kinderen ten laste te hebben, niet aan dat zijn vader zelf ook over al deze middelen zou kunnen beschikken zoals artikel 40ter van de Vreemdelingenwet het vereist.

2.7. Verzoeker betoogt nog dat hij niet ten laste van de Belgische staat is en dat werd aangetoond “*dat de burger van de Unie die vervoegd wordt én alle onder één dak samenwonende en kosten delende familieleden over de noodzakelijke inkomsten beschikken om in hun behoeften te voorzien zonder daarbij ten laste te vallen van de openbare overheden*”, maar te dezen dient op actieve wijze te worden aangetoond dat de referentiepersoon beschikt over voldoende, stabiele en regelmatige inkomsten en volstaat het niet aan te tonen dat deze referentiepersoon niet ten laste valt van de openbare overheid, al dan niet bijgestaan door de andere familieleden die onder hetzelfde dak wonen.

2.8. Waar verzoeker in zijn syntheseseminarie opwerpt dat verwerende partij geen behoefteanalyse heeft uitgevoerd, dient de Raad op te merken dat dergelijk argument niet voor het eerst kan worden ontwikkeld in de syntheseseminarie. De syntheseseminarie kan niet worden aangewend om een in het verzoekschrift aangevoerd middel te gaan uitbreiden of om het een nieuwe wending te geven.

2.9. Waar verzoeker nog de schending van artikel 8 EVRM opwerpt, dient de Raad erop te wijzen dat de bijlage 20 geen verwijderingsmaatregel bevat, zodat een schending van artikel 8 EVRM niet aan de orde is (cf. RvS 5 oktober 2011, nr. 215.574).

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA